



PAZIŅOJUMS PRESEI Nr. 82/23

Luksemburgā, 2023. gada 17. maijā

Vispārējās tiesas spriedums lietā T-321/20 | *enercity*/Komisija

Vācijas pašvaldības uzņēmuma *enercity* prasība pret to, ka Komisija ir apstiprinājusi *RWE* veikto *E.ON* aktīvu iegādi, atzīta par nepieņemamu

Vispārējā tiesa šajā kontekstā skaidro vēl nebijušu jautājumu par pierādīšanas pienākumu saistībā ar Komisijas nosūtītu anketu tirgus izpētes veikšanai

2018. gada martā saskaņā ar Vācijas tiesībām dibinātas sabiedrības *RWE AG* un *E.ON SE* paziņoja, ka tās ar trīs koncentrācijas darījumiem vēlas veikt kompleksu aktīvu apmaiņu.

Ar pirmo darījumu *RWE*, kas iesaistās visā enerģijas piegādes ķēdē vairākās Eiropas valstīs, vēlējās iegūt ekskluzīvu kontroli vai kopēju kontroli pār noteiktiem *E.ON* – elektrības piegādātājas, kas darbojas vairākās Eiropas valstīs, – ražošanas aktīviem. Otrais darījums ietvēra to, ka *E.ON* iegūst ekskluzīvu kontroli pār enerģijas izplatīšanas darbībām un mazumtirdzniecību, kā arī pār noteiktiem *innogy SE*, *RWE* meitasuzņēmuma, ražošanas aktīviem. Trešais darījums paredzēja, ka *RWE* iegādājas 16,67 % *E.ON* daļu.

2018. gada 24. jūlijā Vācijas pašvaldības uzņēmums *enercity AG*, kas ražo un piegādā enerģiju Vācijā, paziņoja Komisijai, ka tas vēlas piedalīties ar pirmo un otro koncentrācijas gadījumu saistītajā procedūrā un līdz ar to saņemt ar to saistītos dokumentus.

Pirmais koncentrācijas gadījums tika paziņots Komisijai 2019. gada 22. janvārī, tā tostarp veica tirgus pētījumu un nosūtīja noteiktiem uzņēmumiem anketu. Ar 2019. gada 26. februāra lēmumu ¹ (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) Komisija atzina to par saderīgu ar kopējo tirgu.

Enercity ² cēla prasību atcelt šo lēmumu, kuru Vispārējās tiesas ceturtā palāta paplašinātā sastāvā noraida kā nepieņemamu, jo pašvaldības uzņēmumu apstrīdētais lēmums neskar individuāli. Lai nonāktu pie šī secinājuma, Vispārējā tiesa it īpaši izskata vēl nebijušu jautājumu par pierādīšanas pienākumu saistībā ar Komisijas nosūtīto anketu tirgus izpētes veikšanai.

Vispārējās tiesas vērtējums

Vispirms Vispārējā tiesa atgādina, ka saskaņā ar LESD 263. panta ceturto daļu fiziska vai juridiska persona prasību par lēmumu, kas adresēts citai personai, var celt tikai tad, ja šis lēmums to skar tieši un individuāli.

¹ Lēmums C(2019) 1711 final (2019. gada 26. februāris), ar kuru koncentrācija ir atzīta par saderīgu ar iekšējo tirgu un ar EEZ līgumu (Lieta M.8871 – *RWE/E.ON Assets*).

² Jānorāda, ka desmit citi uzņēmumi arī ir cēluši prasības atcelt šo lēmumu. Visas šīs prasības ir noraidītas vai nu kā nepieņemamas, vai pēc būtības. Skat. virkni saistīto lietu: spriedumi, 2023. gada 17. maijs, *EVH/Komisija*, [T-312/20](#); *Stadtwerke Leipzig/Komisija*, [T-313/20](#); *GWS Stadtwerke Hameln/Komisija*, [T-314/20](#); *TEAG/Komisija*, [T-315/20](#); *Naturstrom/Komisija*, [T-316/20](#); *EnergieVerbund Dresden/Komisija*, [T-317/20](#); *eins energie in sachsen/Komisija*, [T-318/20](#); *GGEW/Komisija*, [T-319/20](#); *Mainova/Komisija*, [T-320/20](#), un *Stadtwerke Frankfurt am Main Holding/Komisija*, [T-322/20](#).

Šajā ziņā Vispārējā tiesa apstiprina, ka *energity* apstrīdētais lēmums skar tieši, jo šis lēmums, ar kuru tiek atļauts uzreiz veikt pirmo koncentrācijas darījumu, ir tāds, ar kuru uzreiz tiek grozīta attiecīgo tirgu situācija.

Attiecībā uz *energity* individuālo skārumu Vispārējā tiesa atgādina, ka saistībā ar lēmumu, ar kuru konstatēta koncentrācijas darījuma saderība ar iekšējo tirgu, uzņēmuma, kam šajā darījumā ir trešās personas statuss, tiešais skārumš tiek noteikts, pirmkārt, atkarībā no tā stāvokļa tirgū un, otrkārt, no tā piedalīšanās administratīvajā procedūrā. Par šo pēdējo aspektu no judikatūras izriet, ka uzņēmuma, kam ir trešās personas statuss, aktīva piedalīšanās administratīvajā procedūrā ir elements, kas parasti tiek ņemts vērā, lai kopā ar citiem specifiskiem apstākļiem pierādītu tā atcelšanas prasības pieņemamību; vienkārša piedalīšanās procedūrā pati par sevi nav pieņemama, lai pierādītu tā individuālo skārumu.

Tāču šajā gadījumā Vispārējā tiesa vispirms norāda, ka *energity* piedalīšanās administratīvajā procedūrā saistībā ar pirmo koncentrācijas darījumu nav apstrīdēta. Tomēr Vispārējā tiesa, rūpīgi izvērtējusi šajā kontekstā iesniegtos elementus, konstatē, ka tie nav pietiekami, lai pierādītu šīs piedalīšanās “aktīvo” raksturu. Konkrētāk – Vispārējā tiesa uzskata, ka *energity* šajā ziņā formulētie apsvērumi, lai gan liecina par noteiktu interesi un tos ir izskatījusi Komisija, nav bijuši noteicoši, lai izvērtētu attiecīgās koncentrācijas iedarbību atbilstošajā tirgū.

Šo secinājumu nevājina *energity* argumentācija, ar kuru būtībā esot apgalvots Komisijas dienestu rūpības trūkums pret to gan saistībā ar anketas nosūtīšanu tirgus pētījuma veikšanai, gan ar lūgumu turpmāko virzību, lai tam tiktu atzīts ieinteresētās trešās personas statuss.

Tā kā *energity* apgalvo, ka nav saņēmis minēto anketu, Vispārējā tiesa vispirms precizē, ka Komisijai ir jāpierāda tās nosūtīšana. Šajā ziņā Vispārējā tiesa konstatē, ka Komisija, izpildot procesa organizatoriskos pasākumus, ir iesniegusi vairākus pierādījuma elementus, kas liecina par strīdīgā dokumenta nosūtīšanu *energity*.

Turpinājumā – atbildot uz *energity* argumentu, saskaņā ar kuru anketa esot bijusi adresēta nepareizam adresātam, proti, tā preses atašejam, Vispārējā tiesa norāda, ka var tikt saprātīgi uzskatīts, ka šāda persona, saņemusi ne tikai elektroniskā pasta vēstuli, bet arī faksu no Savienības iestādes, cik vien ātri iespējams informē attiecīgo iestādi par nepareizo adresātu. Turklāt tai bija arī iespējams vērsties sava uzņēmuma juridiskajā vai komerciālajā dienestā, lai informētu par šo dokumentu saņemšanu.

Katrā ziņā, lai gan *energity* nosūtīja atpakaļ aizpildītu anketu, šī vienkāršā nosūtīšana atpakaļ tās piedalīšanos nekvalificē kā aktīvu un neindividualizē to LESD 263. panta ceturtās daļas nozīmē.

Visbeidzot, lai gan *energity* lūgums uzklaušīšanas amatpersonai atzīt to par ieinteresēto trešo personu esot norāde par tā vēlēšanas piedalīties administratīvajā procedūrā saistībā ar attiecīgo koncentrāciju, Vispārējā tiesa arī neapstiprina, ka šāds lūgums var raksturot tā piedalīšanos kā “aktīvu”, jo šādai raksturošanai ir nepieciešams, lai tiktu pierādītas attiecīgā uzņēmuma darbības, kas varētu būt ietekmējušas attiecīgās procedūras iznākumu.

Šajos apstākļos, no kuriem izriet, ka *energity* nav aktīvi piedalījies pirmajā koncentrācijas darījumā, un turklāt ņemot vērā, ka nav īpašu apstākļu saistībā ar tās stāvokļa tirgū ietekmēšanu, Vispārējā tiesa uzskata, ka apstrīdētais lēmums to nav individuāli ietekmējis. Tāpēc Vispārējā tiesa secina, ka *energity* nav pierādījis savu *locus standi*, un līdz ar to noraida tā prasību kā nepieņemamu.

PIEZĪME. Atcelšanas prasībā tiek lūgts atcelt Savienības tiesībām pretrunā esošus Savienības iestāžu aktus. Ievērojot konkrētus nosacījumus, dalībvalstis, Eiropas iestādes un privātpersonas var vērsties Tiesā vai Vispārējā tiesā ar atcelšanas prasību. Ja prasība ir pamatota, tiesību aktu atceļ. Attiecīgajai iestādei ir jāaizpilda juridiskais vakuums, kas varētu rasties šā akta atcelšanas dēļ.

PIEZĪME. Tiesā var pārsūdzēt Vispārējās tiesas spriedumu vai rīkojumu vienīgi par tiesību jautājumiem. Pārsūdzībai principā nav apturošas iedarbības. Ja apelācijas sūdzība ir pieņemama un pamatota, Tiesa atceļ Vispārējās tiesas

nolēmumu. Ja lieta ir gatava izspriešanai Tiesā, tad tā pati var pieņemt galīgu nolēmumu. Pretējā gadījumā tā nodod lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, kurai nolēmums, ko Tiesa pieņēmusi apelācijas tiesvedībā, ir saistošs.

Neoficiāls dokuments plašsaziņas līdzekļu vajadzībām, kas Vispārējai tiesai nav saistošs.

Pilns sprieduma [teksts](#) tiek publicēts *CURIA* tīmekļvietnē pasludināšanas dienā.

Kontaktpersona presei: Marta Ošleja ☎ (+352) 4303 6005.

Palieciet ar mums!

